

SVEIKINIMAI "GARSO" AUKSINES SUKAKTIES PROGA

1967 m. gegužės 15 d.
Washington, D.C.

Didžiai Gerbiamas, Malonus
Pone Redaktorai,

Pirmasis "Garso" numeris pasirodė 1917 metais, gegužės 17 d. Tad, šiandien "Garsas" švenčia savo aukso jubiliejus sukaktį.

Jūs su pasididžiavimu galite švesti tą auksinę sukaktį, nes "Garsas" redaguojate nuo 1926 metų balandžio mėn., t.y. virš 41 metų. Šios auksinės sukakties proga giliai nuosirdžiai su pasigėrėjimu bei pagarba sveikinu "Garsą", Jus ir visus Jūsų artimuosius redakcijos bei administracijos bendradarbius.

"Garsas" nėra vien Lietuvos Katalikų Susivienijimo savitarinio susižinimo bei žinių laikraštis. Per visą savo gyvavimo laiką "Garsas" telkė lietuvius šviesiai kvietė lietuvius išveisti ir darbą Lietuvai keliantis į laisvą ir nepriklausomą valstybę gyvenimą.

Lietuvos nepriklausomybės metais "Garsas" informavo lietuvius išveisti apie Lietuvos valstybės gyvenimą ir jos šiuolaikišką pažangą visoje srityje.

Antrojo pasaulinio karo metu ir pokario metais "Garsas" su nepaprastu uolumu gynė ir tebegina lietuvių tautos teises ir aspiracijas tėvynės sutemų metu.

Su nepailstama ištverme, kantrybe, pasišventimu, kilnumu bei jaunuojišką energija Jūs, kaip redaktoriai, "Garsą" skleidiate lietuvių išveisti masei ir supažindinate savo anglų kalbos skyrūmū su Lietuvos dalia tuos, kurie lietuviškai neškaito.

Atlikote didingą darbą. Išvarete turtingą ir turiningą vągą lietuvių išveisti gyvenime. Jūsų gerbiama pirmąjį redaktorių, velionio Julijaus Kaupo, Leonardo Simučio ir Jūsų dėka "Garsas" garbingai išrašė savo vardą į lietuvių išveisti istoriją JAV.

Linkiu "Garsui" gyvuoti ilgiausius metus, o Jums, Gerbiamasis Redaktoriai, sveikatos ir sėkmės sauniame redaktoriaus darbe.

Gilia pagarba
J. Kajeckas,
Lietuvos Atstovas

1967 m. gegužės 15 d.

Didžiai Gerbiamasis
Redaktoriai,

Malonėkite priimti mano labai nuosirdžiai sveikinimus, su einant 50 metų nuo "Garso" įsikūrimo.

Kuo geriausi linkėjimai "Garso" ateičiai, visiem bendradarbiams ir Tamstai.

Su tikra pagarba,

Vytautas Stašinskas,
Lietuvos Generalinis Konsulas

D. Gerbiamas Redaktoriai,

Š. m. gegužės mėn. 17 d. Jūsų redaguojamas "Garsas" sulaukė auksinės sukakties.

"Garsas" turi neišmatuojamų nuopelnų tiek paties Susivienijimo naudai, jo nariams bei visai lietuviškai visuomenei. Tad priimkite mano nuosirdžiausius sveikinimus ir dėkingumą už įdėtą darbą per 41 metus.

Lenkiu savo žilą galvą prieš "Garso" steigėjus, redaktorių ir leidėją — L. K. Susivienijimą. Kas gi būtų atvedęs šią garbingą organizaciją į 80 metų jubiliejų, jei ne spausdintas žodis pasiekęs kiekvieną jos narį. Kas mus rėmė be laikraščio? Jis yra reikalingas, ypač dabar — šiuo metu, kada silpnai laikomi kuopu susirinkimai; kada viršūnėse besisielojančių įvairių siūlymų, patarimų ir raginimų dažnai lieka gulėti neišvydę šviesos kuopų pareigūnų stalčiuose.

Gyvuokite ilgus metus ir stiprinkite pavargusius dvasioje, nes gyvenant šiame materializmo persisunkusiam amžiuje organizacija be savo spausdinto žodžio liktų mažavertė ir neatsilaikytų prieš kitataučių draudus organizacijas ir kompanijas.

Su gilia pagarba ir dėkingumu,

St. Juras, Susiv. Švietimo komisijos narys.
Chicago, 1967 m. gegužės mėn. 17 d.

1967 m. gegužės 26 d.

Didž. Gerb. p. Redaktoriai:

Leiskite pasveikinti Jus bei visą redakcinį kolektyvą Lietuvių Katalikų Susivienijimo Amerikoje organo "Garso" Auksinės Sukakties proga.

Perskaiciusios Jubiliejinį numerį, turime sutikti, kad per šį laikotarpį "Garsas" lietuvių visuomenei yra labai daug davęs. Kartu su kitais šio krašto lietuviams, norime ir mes šia ypatinga proga išreikšti savo giliai padėką Lietuvių Katalikų Susivienijimui už laikraščio leidimą — ir tai savomis lėšomis. Tikrai tai nepaprastai didelis įnašas į lietuvių išveisties gyvenimą.

"Garsui" linkime dar ilgai gyvuoti ir skelbti tiesos, vilčių, Dievo bei Tėvynės meilės žodį Lietuvos žemės vaikams.

Su nuosirdžia pagarba,

Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys
Ses. M. Alojza

Lietuvius svarbioje komisijoje

Boston, Mass. — Dvidešimt ligoninių JAV-bėse užlaiko Shriners. Bostone jie stato naują ligoninę, kuri kainuos 4½ milijonų dolerių. Adv. Shallna, Lietuvos garbės konsulas, yra testamentų ir palikimo komisijos narys.

Augsburg, V. Vokietija. Gegužės 25 netoli Augsburgo Sovietų jet lėktuvu nusileido leit. Vassilij Iljich Epatko ir paprašė JAV-tybių politinės globos. Lėktuvus sugražintas Sovietams.

Sauniai paminėta KUN. J. V. STANEVICIAUS SUKAKTIS

Detroit, Mich. Gražioje Dearborno viešbučio salėje, balandžio mėn. 16 d. suvažiavo iš viso Detroito (ir net iš kitų miestų) ir priemiesčių apie 190 asmenų pagerbti šv. Antano parapijos kleboną, kun. V. Stan-Stanevičių jo 20 metų kunigavimo sukaktį atžymėti. Iškilmingi pietūs prasidėjo 2:15 val. p.p.

Pietums pasibaigus, labai prasmingą, teologinio filosofinio turinio kalbą pasakė kun. dr. V. Andriūška. Jo kalba lietuvių solenizantų, po pasišventimo siekiančių išganymo labui. Dr. V. Andriūška, aukštuosius teologijos filosofijos mokslus baigęs dvasiškis — retorikas, nustebeino ir praturkė savo iškalba — pradžioje anglų kalba, gi vėliau pakeitė lietuviškai. Abiem kalbom kalbėjo taisyklingai ir gražiai. Reta išgirsti, kad abi kalbas kalbėtojai gerai mokėtų. Kun. dr. V. Andriūškos žodis padarė neužmirštiną įspūdį. Prelegento kalbą būtinai reikėtų paskelbti spaudoje išties.

Be kitų kalbėtojų, trumpai, bet labai vaizdžiai, prasingu turiniu, pritaikytu solenizantų

Dievo? — Jis yra engėjas ir bu-dėla jo valdomų žmonių. Kuo yra gyvenime valdininkai, prekybininkai, bankininkai, politikai ir diplomatai, jeigu jie gyvena be Dievo? — Tai savo dauguma sukčiai ir neteisingi žmonės. Kuo yra tėsėjai, prokurorai, advokatai ir kiti panašūs, jeigu jie netikėjai? — tie žmonės gina nedorėlius ir tarnauja neteisybei. Kuo yra gydytojai — chirurgai, kurie nepripažįsta Dievo? Jokiu būdu jais negalima pasitikėti ir, juo labiau, patikėti įlem savo gyvybę. Kuo yra turtingieji milijonieriai, kurie be tikėjimo, be Dievo? Jų dauguma žmonių krauju siurbėles, išnaudotojai — jie čulpia žmonių prakaitą ir kraują. Ko verti netikėjai darbininkai? — jie dažniausiai nepatikimi ir nesąžiningi. Kas gi yra mokytojai bedieviai? — Tai šviesa, kuri nešviečia ir nešildo. — Kas gi yra jaunimas be Dievo? — Tai tik sugedę vaisiai, kurie neturi jokios ateities."

Vienintelė tikra apsauga nuo komunizmo — gilus tikėjimas ir pasitikėjimas Kristumi ir Jo mokslu. Kristaus religijos

BANKETO GARBES STALAS: žiūrint iš kairės dešinėn — kun. M. Kundrotas — Dievo Apaizdos parapijos klebonas; Izabelė Stanevičienė — sukaktuvininke motina; sukakt. kun. J. V. Stanevičius; inž. Charles Mishakis; kun. dr. V. Andriūška iš Niagara Falls, N.Y. — pagrindinis kalbėtojas.

to 20 metų prasmingai kunigavimo sukaktį paminėti ir kaip apie L.K.S. dvasios vadą kalbėjo 265 kuopos pirm. Vladas Mingėla. Šią nelgą kalbą duodame išties.

"Lietuvių Katalikų Susivienijimo 265 kuopos vardu turiu didžią garbę Tamstą sveikinti, kaip mūsų kuopos dvasios vadą. Tamstos uoli ir nuosirdi veikla Kristaus vynuogyne, katalikų tikėjimo — dieviškojo išganymo kelyje ir kartu veikiant lietuvių išlaikymo labui, tiem, kurie nori matyti — palieka neišdildomus, gilius ir didžiai Dievo vertinamus pėdsakus.

"Tamsta, Kunige, pasirinkai šiais laikais, nepelningą profesiją — šiam gyvenime. Tačiau šis gyvenimas toks trumpas... Kartą šventoji Teresėlė savo dienoraštini įrašė: "Laikas taip greit bėga, kad turėtume daugiau galvoti, kaip mirsime, o ne kaip gyvenime." Toliau šventoji prirašė: "Aš nemirštu, bet einu gyventi"... Taigi, tikras gyvenimas tikrumoje teprasideda tuomet, kai mes miršame.

"Tamsta, Kunige, žinau, kad žmogus be religijos yra tik keblautas be tikslo, paklausėjas — be atsakymo, kovotojas — be pergales, mirštantysis — be naujo gyvenimo. Šiandien, Kunige, turėtume jautis laimingas, nes matai savo apaštaliavimo gražius vaisius — nes dirbi Dievui ir Tėvynei, dirbi amžinybei. Juk niekas gyvenime negalėtų pasirinkti prasmingesnio gyvenimo, prasmingesnę veiklos.

Kartą vyšk. Kazimieras Patarkas likė savo raituose religijos reikšmę kiekvieno žmogaus gyvenime. Jis pabrėžė: "Patirtis rodo, kad dauguma nusikaltėlių — nepaįstai ir nepripaįstai Dievo, nepaįstai Jo įsakymų. Kas gi iš tikrųjų yra karaliai — valdovas, prezidentas ar diktatorius, kuris nebijo

Miami, Fla., gegužės 15 suorganizuotos demonstracijos prieš Britų-Sovietų sutartį dėl Pabaltijo aukso.

LIETUVIAI SIBIRE

Nežiūrint į tai, kad lietuvis nuogrūstas į Sibirą ir atskirtas nuo civilizuoato pasaulio, ir praityje yra pasireiškęs tautine veikla. Tą paliustruosiu keliais faktais.

Vienas kunigas, daug metų išbuvęs Sibire, pasakojo, kad jo parapijos ribose buvęs vienas visai lietuviškas kaimas, kurio jauni vyrų parškievšdavo lietuvaitei ir sukurdavo šeimas.

Kitas faktas: M. Yčas savo atsiminimuose rašo, kad jam būnant Rusų Dūmos atstovu, teko lankytis Rytų Azijoje ir keiliaudamas per Sibirą buvo apsisitojės Bornaule, kur jį sutiko dvi lietuviškuose rūbuose lietuvaite — pasveikino pareikšdamas pagarbą lietuviui veikėjui.

Kai 1917 m. po pirmos revoliucijos Rusijoje pajuto laisvę, tai Sibire gyvenę lietuvių irgi sutajodo. Sužinoję, kad Rusijos miestuose organizuojami lietuvių batalionai, kurie bus pagrindu Lietuvos kariuomenei, tai ir Sibiro lietuvių suorganizavo lietuvių batalioną vardu Vytauto Didžiojo ir jam vietos gyven-tojai parūpino gražią vėlavą,

kuri buvo išsaugota ir buv. bataliono vado žmonos Linkevičiūtės Kaderenaitės pergabenta į Lietuvą ir atiduota į Karo muziejų. Bataliono buveine buvo Cerpanovo stotis. Batalionas į jokią politiką nesikišo, o tik ejo įguloje tarnybą ir prižiūrėjo tvarką.

1919 m. lapkričio 25 d. netikėtai ir nelauktai iš kur tai nakties metu atvykęs komunistų dalinys įsiveržė į kareivines pasimdamį ginklus. Karininką Čarneckį, kuris pasipriešino, vietoje nukovė. Vadą Linkevičių ir dalį kareivių suėmė, o kiti kareiviai išbėgiojo ir tuo išvengė mirties. Penkis karininkus — Kasakaitį, Naviką, Maliorį, Sukevičių, Norvilaitį ir kelis kareivius suėmę nusivare ir kapines ir ten nuogus sukapojo kardais. Vadas kažkaip iš arešto pabėgo ir išsigelbėjo. Jis dabar gyvena JAV-tybėse.

Pov. Dirkis

Stockport, Anglija. Birželio 3 ir 4 dienomis įvyko dvi didelės britų lėktuvų nelaimės, kuriose žuvo 160 asmenų.

Dr. Antanas Kučas gavo ordiną

Scranton, Pa. LKS Istorijos autorius, 30 kuopos narys dr. Antanas Kučas, išprofesoriavęs Scrantų universitete 20 metų, apdovanotas ordinu — aukso medaliu su atitinkama grandine ir diplomu.

Ordinas jam buvo įteiktas per mokslo metų užbaigimo iškilmes.

Rašydamas istorines knygas ir redaguodamas kitų parašytas dr. A. Kučas suranda laiko vi suomeninei ir organizacinei veiklai, dalyvaujant svarbesnėse konferencijose ir paruošiant paskaitas, taigi bendradarbiaujant liet. laikraščiams.

Chicago, Balzeko Lietuvių Kultūros Muziejų birželio 11 atidarytos dvi parodos: Kazimiero Baltfamaičio — retų lietuvių meno kūrinių fotografijų ir Vito Lukosevičiaus — garsių pasaulio valdovų ir jų asmeniškų autografų ir įvairių kraštų pašto ženklų.

"Freedom must be at all times defended, because it is at all times besieged. Not all of us are called to fight on the battlefield. Many of us must, quietly and firmly, do what we can and all that we must, here at home. Buying Bonds, regularly, is as important to this nation in the long reach of history as almost anything we can do."

When you buy U.S. Savings Bonds regularly — through Payroll Savings where you work or Bond-a-Month where you bank — you are also entitled to purchase new Freedom Shares. Freedom Shares are short-term Savings Notes. They pay a higher return than Savings Bonds (4.74% when held to maturity in 4 1/2 years), may be bought one-for-one with Bonds in four denominations, and are redeemable after one year. You will find complete information where you work or bank. President Johnson displays the first Freedom Share.

Do your share.
Sign up for U.S. Savings Bonds,
new Freedom Shares.

MALDAKNYGE —
DIDYSIS
RAMYBES ŠALTINIS
PREL. PR. JURO
Pataisytas III leidimas

Išleido Tėvai Pranciškonai. 640 pusl. Kaina 4 dol. Labai patraukli, tinka kaip dovana visokioms progoms.

Užsisakant Kreipkitės:

GARSAS

P.O. Box 32 (71-73 So. Washington Street)
Wilkes-Barre, Pa. 18703

English Section

"The Story of Lithuania"

Excerpts from the speech by the Hon. Robert P. Griffin, United States Senator to the Lithuanian Independence day celebration in Detroit, Mich.

Lithuania is not just a block of color on a map — Lithuanians are people. They are not part of the Communist empire — and they never will be!

In these days when the Communists seek so skillfully to usurp the term "national liberation"; and to apply it to their own distorted purposes, it is well for us to give renewed emphasis to the fact that it was our own nation, our own America, not the Soviet Union — which has truly been the vanguard of real national liberation. It was this tradition of freedom that inspired the Lithuanian patriots of 1918 to proclaim the independence of their nation. It was this tradition that has inspired other movements toward meaningful national liberation that we have witnessed in our own days. Lithuanian people know the real meaning of national liberation because many Lithuanians have lived under both brands: American style and Soviet style.

Surely, if national liberation means anything, it means to exercise of the right of self-determination by a people.

Accomplishments

In 1918 in conformity with this definition, the Lithuanians affirmed their right of self-determination; they established as a reality their national liberation as a nation. More than that, in two decades they reconstructed their nation in a way and to a degree that has provided an example for other nations of the world.

How the Lithuanians accomplished this should be a source of admiration to patriots of all nations who seek fulfillment of true national liberation. What is Lithuania's record?

During those glorious days of independence, the Lithuanians more than fulfilled the requirements of a nation state in the modern world; they committed their nation to the cause of preserving peace; they participated as a member state of the League of Nations. They hoped that their nation could survive the rivalries of great powers and continue to exist as a country pledge to freedom and security.

What the Lithuanians accomplished internationally during two decades of independence is also worthy of the highest commendation. Agriculture, the main occupation of the country, flourished. Industrialization made important strides. Economically, the Lithuanians proved beyond any doubt that

they had the will and the capacity to develop and prosper — even though the country was geographically small and though its resources are not abundant.

Lithuanians made remarkable progress in education during this period. In 1920 Lithuania had only 1,500 teachers and 71,000 students in grammar schools. But by 1939, on the eve of the loss of independence, these figures had increased to 5,200 teachers, and 292,000 students. Progress at the high school and university levels was just as remarkable.

The statesmen of the world today would do well to ponder and look to success of Lithuania as an example of what real national liberation can mean. By contrast, what a mockery the Soviet Union and its Communist allies have made of the term "national liberation".

"National liberation" communist style

In their propaganda offensive around the world, Communists claim they are the vanguard of liberation. They seek to convince those who do not know better — that Communism is the sole instrument for the freedom of mankind. This is the message they constantly direct at the emerging peoples of Asia and Africa; and this is their argument to the weary confused people of Vietnam.

But Lithuanians know from experience what Communists really mean when they employ these tools of propaganda. They know what "national liberation" means — communist style.

When communism came to Lithuania, it came with one bold thrust; its effects were total. The Soviet Red Army invaded and took over. Aided by native and imported Communists, the Soviet authorities sought for a while to maintain the fiction of democracy through the instrumentality of the Soviet style rigged election. In the background there was terror, intimidation, and the destruction of opposition parties — characteristics that have become almost standard procedure for a communist takeover.

To complete the "liberation" of Lithuania, Soviet style, the Communists instituted a mass deportation of all persons who might at some future time pose a threat to their control. Former Lithuanian leaders and others in the national elite who were not murdered, were loaded into boxes and shipped East and dispersed throughout the distant territories of the Soviet Union.

Some "liberation"

But this is only the beginning of a story that is all too familiar to most of you. After Soviet Red Army took over Lithuania again, the Soviet Government resumed its initial efforts to totally sovietize Lithuania and her people.

Political control was reasserted ruthlessly. Collectivization of agriculture and socialization of the nation's industry were carried to their ultimate dismal conclusion. Far reaching efforts were put into effect to reshape Lithuanian culture. In the cultural transformation, the Lithuanian language became a principal target of Soviet Attack. Russian words were introduced into the language with the ultimate goal of corrupting the Lithuanian mind. The teaching of Russian in the schools became virtually mandatory with the objective of reducing Lithuania to a peasant dialect and to elevate the Russian language to a position of high importance.

Freedom of religion was blotted out. And the Soviets re-

instituted their program of mass deportations. At the same time, they stimulated emigration from Soviet Russia to Lithuania, thus further reducing the Lithuanian ethnic character of the country.

What is going on in Lithuania is not according to the wishes of the people of Lithuania; it is rather according to the will and direction of the leadership in Moscow.

In retelling the story of Lithuania, perhaps we and other free people can understand more clearly what is at stake in Vietnam, and in other parts of the world.

The story of Lithuania should strengthen our commitment to the cause of freedom. We must not neglect our commitment to the principle of self-determination; we cannot fail those in the captive nations who look to us for inspiration and hope. And we must never forget that our own freedom in America will never be wholly secure until the fundamental principle of self determination is a reality for all mankind.

ITALIAN MAGAZIN ON RELIGIOUS PERSECUTION IN LITHUANIA

The discussion about the Catholic-Marxist dialogue in the European press has brought numerous references to the religious persecution in Lithuania. The influential Italian magazine *Relazioni*, for instance, has published in its February issue an extensive article on the situation of religion in Lithuania, written by a Polish eyewitness who has recently arrived in Italy. Excerpts from the article follow.

"In March of 1962, I was in Kaunas," he writes. One day I found out that the commissar of the cult has ordered the parish priest and the church committee to hand in the keys of the Garrison church in the center of the city of Kaunas. The authorities had decided to use the church for cultural matters... The church had to be given over the same day after the evening Mass.

"The day was March 25th, the holiday of Virgin Mary. I entered the church which was filled with faithful. During the Mass, the parish priests distributed all the consecrated wafers, but had not enough of them since the crowds were unexpectedly large."

"After the Mass the parish priest, with tears in his eyes, told the faithful: 'This was our last Mass in this church. The government has decided to turn it into a cultural institution.' Voices of indignation and protest were heard from the crowd. Many broke out in loud sobs. Nobody would leave the church. The faithful began praying and singing hymns. Seeing that the crowd refused to disband, the parish priest was compelled to plead with them: 'Please, leave! If you don't, I will be put before the firing squad.'

"Women were kissing the altars, crosses and statues of the saints. I saw with my own eyes how the altars were wet from tears! After a while the crowd left the church. Communist agents appeared immediately, noisily locked the church door, and placed seals on the locks. The image of the buried Savior came to my mind. After the crucifixion He was shut away in a tomb. And then the

henchmen triumphantly closed the door of the crypt and placed seals on them. But faith does not die, then as now, especially if it is as strong as among the Lithuanian people.

"I knew a family in Vilnius," the author continues, "—father, mother and five children. The father was a headmaster of a school and a practicing and deeply believing Catholic. One day he was called before the authorities to explain himself: 'How can you be in charge of a cultural institution, if you attend church? You must choose one or another: either you renounce the church, or out you go from school!'"

"The headmaster, head of a large family, did not renounce his faith and continued attending the church. He was dismissed from his position and was forced to take a menial job with small pay in order to protect his family from starvation..."

Such heroism and sacrifice are demanded from Lithuanians who want to remain faithful to their religion!

"One young man wanted to join the Priests Seminary in Kaunas. The Soviet officials asked him: 'Do you have relatives abroad? Any of your relatives deported? One such relative was found out, and that was enough to shut the door of the Seminary for the young man.'

"Another youth had a cousin who was a member of the Communist Party. That was enough for the Communist authorities to reject his application. The youth tried to look for justice as far as Moscow. But the reply from there was negative."

MĖKIUKAS RUDNOSIUKAS

Gražūs Vytautas Nemunėlio eilėraščių ir patrauklios V. S. Stankevičiaus iliustracijos vaikams ir jaunimui išspausdinta geram popieriui. Trečioji laida. Išeista "Lietuvių Dienų" leidyklos 1966 m.

Kaina \$3.00.
Galima įsigyti "Garsas" administracijoje: P. O. Box 32 (71-73 So. Washington str.), Wilkes-Barre, Pa. 18703.

LITHUANIAN CATHOLIC CLERGY TODAY

Some five million Roman Catholics live in the Soviet Union today (total population over 230 million). The majority of Catholics are non-Russians and live mainly in the western part of the present Soviet territory.

Lithuanians in their Soviet-occupied homeland form the largest group numerically, and Lithuania is almost 85 per cent Catholic. If one adds the basically Catholic East Latvia, it becomes apparent that the southern Baltic area today represents the center of Catholic life in the Soviet-held territory.

Balts — Important Issue in Vatican-Moscow Talks

In many Moscow-Vatican negotiations, therefore, the Baltic question will inevitably be on the agenda. When Lithuania regained its independence in 1918, it became, and so did Latvia, an independent church province. The Soviet occupation of 1940 has merely suspended that statehood. The then valid concordats were unilaterally abrogated by the Soviet Union, but the Vatican refused to recognize that state of affairs.

Lithuanian Priests in the World

The organ of the Lithuanian World Community, *Pasaulio Lietuvis* (The Lithuanian of the World, Cleveland, No. 25), has recently published data on the Lithuanian Catholic clergy in the entire world. The statistics came mainly from private sources but can be considered as reliable.

At the end of 1965, there were 1,663 Catholic priests of Lithuanian descent. 935 of them were active in Europe: 864 in Lithuania; 33 in Italy; 22 in West Germany.

643 Lithuanian priests reside in North America: 611 in the United States and 30 in Canada. South America is the home of 56 Lithuanian priests (20 in Brazil, 14 in Argentina, etc.), while 29 priests reside in other continents.

The above figures do not include the members of Lithuanians in monastic orders (in 1940 there were 950 nuns in 85 convents and 580 monks, including 168 priests, in Lithuania alone).

Number of Priests in Lithuania Diminishes

The number of priests in present day Lithuania (864) may seem extremely high (it encompasses many who are prevented from exercising their duties or are active outside the country). It must be noted here that before the war there were over 1,500 priests in Lithuania.

"Such examples from Lithuania," add the editors of *Relazioni*, can tell very much to those who want to enter into a dialogue with the Marxists."

Elta

2.5 Million Catholics — One Bishop

The church province of Lithuania consists of the Archdiocese of Kaunas, which embraces the four bishoprics of Kaišiadorys, Panevėžys, Vilkauskis and Telšiai (including the "Praelatura Nullius in Lituania"), and parts of the archdiocese of Vilnius. The Catholic population of that region is ca. 2.5 million. Three archbishops and nine bishops were active here in 1940, today only one bishop remains.

Msgr. Juozas Matulaitis-Labukas, 73, titular bishop of Mopta (b. 1894; cons. as priest 1918; bishop since 1965), now the Apostolic Administrator of the Archdiocese of Kaunas and of the diocese of Vilkauskis.

Two more bishops are at present in Lithuania, but are prevented by Soviet authorities in the exercise of their duties:

Msgr. Julijonas Steponavičius, 56, titular bishop of Antardado (b. 1911, cons. as priest 1938; bishop since 1955), Apostolic Administrator of the Archdiocese of Vilnius and of the diocese of Panevėžys.

Msgr. Vincentas Sladkevicius, 47, titular bishop of Aboara (b. 1920, cons. as priest 1944; bishop since 1957), Apostolic Administrator of the bishopric of Kaišiadorys.

Last year saw the death of the Bishop of Telšiai Petras Maželis, at the age of 72 (b. 1894; cons. as priest 1923; bishop since 1955) who was not able to perform his duties because of illness.

Bishops in Exile

Two more bishops are at present in exile and active in the religious life of the refugees:

Msgr. Vincent Brizgys, 64, titular bishop of Bosona and auxiliary bishop of the archdiocese of Kaunas (b. 1903; cons. as priest 1927; bishop since 1940), residing in USA.

Msgr. Pranciškus Brazys, MIC, 52, titular bishop of Zella and bishop for the Lithuanian refugees in West Europe (b. 1915; cons. as priest 1942; bishop since 1965), residing in W. Germany.

One may also add here Charles Alexander Salatka, an American Lithuanian titular bishop of Cariana and auxiliary bishop of Grand Rapids (b. 1918; cons. as priest 1945; bishop since 1962).

The church province of Latvia is composed of the diocese of Riga and of the diocese of Liepaja, with over 566 thousand Catholics. The only functioning bishop is Msgr. Julians Vaivods, 72.

Elta.

27th ANNIVERSARY OF SOVIET RUSSIAN OCCUPATION

June is the month of two solemn anniversaries for Lithuanians at home and abroad.

On June 15, 1940, following an ultimatum presented at midnight, Soviet armies poured into Lithuania and extinguished the country's freedom and independence. A year later on June 14-21, 1941, the Soviets unleashed mass terror, costing some 5,000 lives, and deported 35,000 Lithuanian men, women and children to Siberia — the first in a series of mass deportations which, together with terror inside Lithuania, had affected some 400,000 people by 1952. A large part of them perished under the inhuman conditions of Soviet slave labor camps, Arctic cold, disease, and starvation.

Ever since 1940 the Kremlin has been doing its utmost to draw a veil of legality over its crimes in Lithuania. Yet the very root of the Soviet occupation of Lithuania — the secret agreements between the Nazis and Moscow of August 23 and September 28, 1939 (Molotov-Ribbentrop Pact) — is conveniently ignored by Soviet propagandists and "historians". The main argument of Moscow is that Russian Communist rule is beneficial to Lithuania and that the status quo there is sealed anyway.

Have the Soviets succeeded in

convincing the Lithuanian people and world public opinion that Russian imperialism is permanently entrenched in Lithuania, Latvia and Estonia? The almost daily complaints of the Communist controlled press about "bourgeois nationalism" in Lithuania indicate that this success has been denied to Moscow.

Today, 27 years after the Soviet aggression and occupation, the cause of Lithuania's liberty is as alive as ever.

The Making of a Man

It is not what men eat but what they digest that makes them strong; not what we gain, but what we save that makes us rich; not what we read, but what we remember that makes us learn; and not what we preach, but what we practice that makes us Christians.

—Francis Bacon

Three new operas are slated for production in Lithuania this year. Subjects: German concentration camps; the troubles of Lithuanian refugees; and the heroic endeavors of the Communist youths during the time of World War II.

Two Lithuanians have emerged as long-distance running champions in the spring track meets in Moscow: I. Juozaitis (1000 meters for women), K. Orentas (5000 meters for men).

ISIGYKITE L R K S A ISTORIJA!

Kiekvienas žaioningas lietuvis, kuriam rūpi susipažinti su mūsų pirmųjų steivių vargais ir rūpesčiais, su pirmųjų draugijų, organizacijų ir paraplių steigimu, su mūsų Susivienijimo praeičia, darbais ir nuopelnais religinėje, tarptarnaliniėje, tautinėje ir kultūrinėje srityse. turėtu įsigyti.

dr. Antanė Kučė parąšyta

LIET. ROMOS KATALIKŲ SUSIVIENIJIMO ISTORIJA

Kaina \$3.00

Užsiskant kreipkitės į

F. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa. 18703

LIEUVIAI PATRIOTINIAM PARADE 1967 M. GEGUZES 13 D. NEW YORKE. Šio parado būklis buvo "Remkime mūsų vyrus Vietnamo". Nors paradas buvo paaukubomis suorganizuotas, vis tik jame dalyvavo apie šimtas tūkstančių asmenų, tarp jų apie penki šimtai lietuvių su Amerikos ir Lietuvos vėliavomis, taipgi su patriaukliais plakatais. Nuotr. V. Maželis

Helping others—do it

"If there is anything I can do, be sure to let me know."

How many times have you said this when sickness or trouble visited a neighbor's home? Or how many times has someone said it to you?

Instead of making the words an empty gesture, why not really pitch in and "do something" when we see the need? And why not take advantage of our friends' offer and suggest something that we should like to have them do?

Last summer, I found my next-door neighbor canning far more string beans than I believed her small family could consume. "I have a friend in the hospital," she explained, "and I know she won't be able to do any canning from her garden this year. So when I can my own fruit and vegetables, I just put up a few extra for her."

How much better this was than the hackneyed and unfinished sentence, "If there is anything I can do—"

Recently a visitor from a distance told me of her pleasant experience upon returning from a siege in the hospital. A neighbor, she said, appeared at the kitchen door with an apron over her arm. I did not have much to do at home today," she explained, "and so I'm giving the day to you. Just tell me what you would like to have me do."

"It didn't take me long to tell her," my friend said...

A few years ago, when my father died, our family was invited to a neighbor's home for supper on the evening of the day that we had to make final funeral arrangements. Any sort of sociability was impossible, we felt, and hoped that our neighbor understood when we told her so.

How well she understood was proved when we returned from our sad mission to find the company supper, complete even to cream for the coffee, set out upon our own dining table with a little note of love and sympathy from the tactful neighbor who had left before we returned so that we might have the evening alone.

Remembering these incidents, I wonder why more of

us do not take a leaf from the book of these thoughtful individuals? Instead of saying, "If there is anything I can do—why don't we just find something to do and then do it?"

Heart disease—leading cause of death

Heart disease is by far the leading cause of death among insured persons, just as it is in the general population, according to statistics of Metropolitan Life. And in both classes, arteriosclerotic heart disease—mainly coronary—continues as the chief killer. However, the cardiac death rate is substantially higher for the general population—by about an eighth for males and nearly a fifth for females.

In 1964-65 the last period for which figures are available, 337 per 100,000 insured males died of heart disease among standard ordinary policyholders of Metropolitan. Of these deaths, 86% were reported to be due to arteriosclerotic disease. Among insured females the cardiac death rate was 173 per 100,000, with arteriosclerotic heart disease accounting for 72%.

Among males in the U. S. population in 1964 there were 375 heart disease deaths per 100,000, with 81% attributed to arteriosclerotic heart disease. Among females in the general population, the cardiac death rate was 201 per 100,000, 71% ascribed to arteriosclerotic heart disease.

Sen. S. M. Young proposal

A proposal has been made by Sen. Stephen M. Young (D. Ohio) that the Federal government assume the responsibility for the regulation of insurance and that the McCarran Act which affirms state control of insurance regulations be repealed. The Senator charged that the states have "not adequately performed their responsibility to regulate insurance companies in the best interests of the public", and told the senate that a division of insurance should be established within the Commerce Department. He said the division should have the authority to regulate the business of insurance "including such areas as rates, contracts (and) advertising..."

The McCarran Act was passed in 1945 following the Supreme Court decision in the Southeastern Underwriters case that placed insurance business under the jurisdiction of federal antitrust laws. Since then, however, Sen. Young said the argument that regulation and taxation of the insurance industry by the states has lost merit.

Young Lithuanian pianist scores in London

Antanas Smetona, grandson of the last President of Independent Lithuania, made a triumphant debut in London as a concert pianist.

"There was grandeur in everything that Antanas Smetona was playing last night," wrote the Daily Telegraph (19 April 1967). "This Lithuanian pianist, making his debut in London, kept his audience alert by the virtue of the splendid music he was playing and even more by the ease with which he played it."

The Times of London joined in this appraisal by remarking on Smetona's "strong rhythmic sense and the excellence of his keyboard technique."

The Lithuanian women's handball team, Zalgiris, won the European championship in

Aukštinė Zemaičių sukaktis

Scranton, Pa. Įvyks LRK-SA 30 kuopos ir bendrai Scranton lietuvių visuomenės ir Klementina (Baltrušaitytė) Zemaičiai, gyv. 1419 N. Main Av. Scranton, Pa. mini aukštinę vedybinę sukaktį.

Juodu sutuokė a. a. kunigas Kuras 1917 m. birželio mėn. 26 d. šv. Juozapo bažnyčioje, Scranton, Pa.

Aukštinė sukaktis paminėjimas įvyks sekmadienį, birželio 25. 10:30 ryte šv. Juozapo bažnyčioje sukaktuvinių intencijų bus iškilmingos Mišios, o po pamaldų (1 P.M.) Weldwood Lounge patalpose, prie Carbondale Highway, tarp Scranton ir Eynon įvyks iškilmingas banketas, kurio ruošą rūpinasi sūnus kunigas, dukterys ir kiti artimieji.

Stasys Zemaitis yra kilęs iš Garliavos parapijos. Jis yra ilgametis 30 kuopos vicepirmininkas ir LRKSA 5-tos apskritys vicepirmininkas. Klem. Zemaiteinė yra gimusi, užaugusi ir visą gyvenimą praleidusi Scrantone.

Zemaičiai išaugino pavyzdinę šeimą. Sūnus kunigas Vytautas F. Zemaitis yra dabartinis Sugar Notch šv. Petro ir Povilo parapijos klebonas; dukterė—Jėzaus Nukryž. Seserų vienuolyno motina generalė—M. Elzbieta, C.J.C.; dukterė Leokadija Donarovich ilgametė 30 kuopos finansų sekretorė, kelis terminus buvo Susiv. izdo globėja, o 1966 metų seime išrinkta Susiv. izdininke. Zemaičiai taipgi turi anūkę Mary Elizabeth ir anūką Dovydą.

Aukštinė sukaktis proga Stasiui ir Klementinai Zemaičiams linkime viso geriausio!

MIRĖ PULK. ALEKSANDRAS ANDRIUŠAITIS

Syracuse, N. Y. Gegužės 25 mirė pulkininkas Aleksandras Andriušaitis. Palaidotas gegužės 29 Chicagoje.

Buvo gimęs Petrapily. Rusijoje. Karo mokyklą baigė Lietuvoje 1923 m., lankė Aukštųjų Karininkų kursus, o 1930 m. baigė generalinio štabo akademią Čekoslovakijoje.

JAV tybes atvyko 1949 m. Nuo 1951 m. dėstė rusų kalbą Syracuse universitete.

Velionis pergyveno žiaurius persekiojimus ir bolševikų ir nacių.

JURGIO MARINO ĮPĖDINIAMS

Šių metų balandžio mėn. Brooklyne miręs Jurgis Marinas, Amerikoje žinomas kaip George Marin, testamentu yra užrašęs savo giminaičiams nuo penkių šimtų iki kelių tūkstančių dolerių kiekvienam. Tarpe visos eilės paminėtų yra ir tokių, kurių adresai šiuo metu nežinomi, būtent: broliai Juozas ir Pranas Marina; brolio Jono Marino vaikai; sesers Antaninos Neverdauskienės vaikai, kurių tarpe minima dukterė vienuolė, esanti vienam Šveicarijos vienuolyne; sesuo Marcelė Milašauskienė arba jos vaikai.

Iškomieji arba apie juos žinantieji malonėkite rašyti Consulate General of Lithuania, 41 W. 82 Street, New York, N. Y. 10024.

Trying to rest after a hard day, poor father was being annoyed by an endless stream of questions from Willie.

"What did you do all day at your office, Daddy?"

"Nothing!" shouted father.

After a thoughtful pause, Willie asked, "Dad, how do you know when you're through?"

Bratislava by defeating last year's champion, SK Leipzig, on April 2nd.

LIETUVIŲ DIENA

Sekmadienį, Biželio-June 25

ELMHURST, PENNA.

VISAS PELNAS — SENELIAMS NAUJŲ PATALPŲ FONDUI

Dabartinės senelių prieglaudos patalpos pašventintos 1962 m. rugsėjo 22 d.; priedinių 52 kambarių statyba prasidės šių metų liepos mėnesį.

RENGEJAI TURES STANDAS SU SKANIAIS VALGIAIS IR GERIMAIS, TAIPGI STANDAS SU ĮVAIRIAIS LOSIAIS IR DOVANOMIS

VISUOMENĖ KVICIAMA DALYVAUTI IR NUOSIRDZIAI PAREMTI KIŪNŲ DARBŲ.

Mirė Antanina Krušinskienė

Woodhaven, N.Y. Š. m. gegužės 29 mirė ilgametė LRK-SA 134 kuopos narė Antanina Krušinskienė, gyv. 9485-85 Av. Woodhaven, N.Y.

Palaidota ketvirtadienį, birželio 1, iš Brooklyno Angelių Karalienės bažnyčios šv. Jono kapinėse.

Iškilmingas Mišias atlaikė klebonas kun. J. Aleksūnas, asistuojant kun. Longinui Jankui ir kun. A. Kardui. Prie kitų altorių Mišias atlaikė prel. J. Balckūnas ir kun. V. Pikturna. Per Mišias solo giedojo Lionė Juodytė.

Lūdesy paliko įžymų visuomenininką, buvusį Liet. Katalikų Susivienijimo izdo globėją, sekretorių, viceprezidentą, prezidentą ir dabartinį 134 kuopos sekretorių Kazimierą Krušinską. Taipgi paliko dukteris Teresę, Anitą ir Barbarą.

Velionė buvo kllusi iš Kėdainių, į šią šalį atvyko 1901 m. Kaziu Krušinskiui, dukterim, anūkėm ir visiem artimieim pareiškiame giliausią užuojautą!

PRANESIMAS 11 ir 91 KUOPŲ NARIAMS

Waterbury, Conn. Liepos ir rugpjūčio mėnesiais susirinkimų nebus, bet rugsėjo (September) 10 susirinkimai vėl prasidės.

Raginam visus narius prirašyti savo seimos narius, taipgi kalbinti savo gimines, draugus ir pažįstamus rašytis į Lietuvos Katalikų Susivienijimą. Kurie žinote asmenis be apdraudos praneškite jų vardus kuopų sekretorei arba kitam valdybos nariui. Jie gaus geriausią informaciją apie kelių rūšių apdraudą.

Visos ir visi į naujų narių verbavimo darbą.

Linksmos ir saugios vasaros visiems!

Senas vyras: "Morta, Morta, greičiau uždek lempą, aš manau, kad aš jau mirėtu..." Žmona: "Ak tu, senas laidoke! Šviesa deginti! Mirti gali ir tamsioje!"

LRKSA mirusieji nariai

A. a. Pranas Kairevičius, 200 kp., gyv. 47 Wakema n. ave., Newark, N.J., mirė balandžio 28, palaidotas gegužės 1 St. Gertrude kapinėse, Rahway, N. J.

A. a. Liudvika Grigienė, 245 kp., 6 Hmetio str., Schenectady, N.Y. mirė gegužės 7, palaidota gegužės 10 Holy Cross kapinėse.

A. a. Kazimiera Klevickienė, 22 kp., 4311 Sheridan Rd., Kenosha, Wisc., mirė balandžio 13, palaidota balandžio 17 St. George kapinėse.

A. a. Rozalija Ligmalienė, 21 kp., D street, So. Boston, Mass. mirė gegužės 2, palaidota gegužės 5 New Calvary kapinėse.

A. a. Carl Zvaliauskas, 83 kp., 420 Deacon Str. Scranton, Pa., mirė gegužės 9, palaidotas gegužės 12 iš šv. Juozapo bažnyčios parap. kapinėse, Throop, Pa.

A. a. Antanas Karpavičius, 230 kp., 108 Dupont Str., Detroit, Mich., mirė balandžio 19, palaidotas balandžio 22 Holy Cross kapinėse.

A. a. Regina Grigoravičienė, 103 kp., 54 Herald str., Rochester, N.Y., mirė balandžio 29, palaidota gegužės 2 Holy Sepulchre kapinėse.

A. a. Petronė Kubilienė, 130 kp., 104 So. Main Str., St. Clair, Pa., mirė gegužės 11, palaidota gegužės 15 šv. Kazimiero kapinėse, Port Carbon, Pa.

A. a. Joseph B. Lasko, 270 kp., 2 Milford str., Binghamton, N.Y., mirė gegužės 1, palaidotas gegužės 3, Calvary kapinėse, Johnson City, N.Y.

The Vilnius Boys Choir Ažuoliukas (Little Oak) is gaining a growing reputation in the Baltic countries and in Soviet Russia. The last and most ambitious project of the choir is J. S. Bach's cantata Magnificat, never before performed in the Soviet Union.

Parama religinei šalpai

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos valdybos pranešimai parodo, kad kenčianti Lietuvos Bažnyčia ir tikintieji sušaukia Amerikos lietuvių parapijų klebonų, asistentų ir parapičių nuosirdaus atjautimo ir paramos.

Waterbury, Conn. šv. Juozapo parapijoje, kur klebonauja kun. A. Gradeckas, surinkta \$625.72.

Dayton, Ohio, šv. Kryžiaus parapijoje, kur klebonauja LKRS direktorius kun. Kl. T. Norbutas, surinkta -385.46.

Prel. M. Kemėžio pastangomis gautas Newarko arkivyskupo sutikimas visose lietuvių parapijose pravesti rinktinas religinei šalpai. Paties prelado M. Kemėžio Elizabeth, N. J., šv.

Petro ir Povilo parapijoje surinkta \$351.00. Klebonui čia talkininkavo kun. V. Svirnelis, kun. J. Pragubickas ir kun. Vl. Karalevičius.

LKRS valdyba už tokią nuosirdžią paramą minėtiem klebonam ir visiem geradariam pareiškia gilią padėką ir pagarbą.

LKS 3 KP. NARIŲ DĖMESIUI

Elizabeth, N.J. Mirus ilgametiam 3 kuopos sekretoriui Juozui Matuzai, sekretoriaus pareigas perėmė kitas kp. veteranas Antanas Kantrimas, 217 Insee Place, Elizabeth, N. J. Reikalui esant, kreipkitės į naują sekretorių.

Boston. Gegužės 26 paskelbta, kad audros Atlantiko pajūriose sunaikino apie šimtą mažų laivų ir valčių.

Pirmyn į kovą! — Taip C. S. Monitor ironizuoja Kosyginą parama Nagarniui

Lietuvių pranciškonų kultūrinei veiklai tęsti reikalingas jaunimas. Pranciškonai nuosirdžiai kviečia lietuvius jaunuolius tapti šv. Pranciškaus Ašyžiečio sekėjais. Dvasinės veiklos dirva labai plati. Jaunuoliai primami klierikais ir broliais. Visiems yra teikiama proga siekti mokslo. Norint informacijų, rašoma šiuo adresu:

Provincial Superior
Franciscan Monastery
Kennebunkport, Maine
04046

